

سال ۱۳۹۱

سال تلاش دو چندان در صنعت نفت کشور

عبدالمحمد دلیریش ■ مدیر برنامه ریزی تلفیقی شرکت ملی نفت ایران

یکی دیگر از میداین مشترک بسیار مهم بوده و در خشکی واقع گردیده است، با شرکت ایرانی و پر سابقه اوپک منعقد گردید و همچنین در دریا تفاهم نامه توسعه میدان گازی فرزاد الف با شرکت ایرانی پترو پارس به امضاء رسید. از دیگر دست آوردهای شاخص در سال ۹۰، تنوع و گستردگی منابع تامین مالی طرح های سرمایه ای شرکت ملی نفت ایران را می توان برشمرد؛ در این سال

نفت و مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران صورت گرفت، اشاره کرد. این برنامه نقشه ی راه تمام فعالیت های شرکت ملی نفت ایران در دوره پنج ساله ۹۵-۱۳۹۰ خواهد بود. براساس برنامه مزبور که از آن به عنوان سنگین ترین برنامه پنج ساله تاریخ صنعت نفت یاد می شود، ظرفیت تولید نفت خام به بیش از ۵ میلیون بشکه در روز و ظرفیت تولید گاز به حدود ۱۴۵۰ میلیون متر مکعب در روز می رسد.

در سال ۹۰، اهتمام به توسعه میداین مشترک نفت و گاز، در رأس برنامه های وزارت نفت به طور اعم و شرکت ملی نفت ایران به طور اخص قرار گرفت.

در میدان پارس جنوبی که در واقع مهم ترین میدان مشترک کشور است، فعالیت گسترده در فازهای جدید به شدت ادامه پیدا کرد به طوری که برای اولین بار حجم سرمایه گذاری به رقم بی سابقه ۱۲ میلیارد دلار در پروژه های مختلف این میدان بالغ گردید. قرارداد توسعه میدان نفتی آذر که

بازدید مقام معظم رهبری از بخش های مختلف وزارت نفت در ابتدا و انتهای سال ۱۳۹۰، این سال را به سالی به یاد ماندنی و متمایز در تاریخ صنعت نفت تبدیل کرد. سالی با این طلیعه نمی توانست بدون دست آوردهای مهم به گذشته پیوند بخورد. در سالی که گذشت، علی رغم تغییرات اساسی، متعدد و بی سابقه در سطح وزارت نفت، نهایتاً با انتخاب وزیري مورد اعتماد همگان، ثبات و اطمینان به این وزارتخانه بازگشت و لوکوموتیو پر قدرت آن به حرکت شتابان خود ادامه داد.

تشدید تحریم ها و همراستایی بدخواهان بین المللی اگر چه آزاردهنده و آسیب رسان بود، لیکن توانست حرکت شتابنده توسعه و پیشرفت را متوقف کند. از جمله شاخص ترین اقدامات در سال ۹۰ که کمتر رسانه ای شده و کمتر در مورد آن اطلاع رسانی شده است، باید به بازنگری و نهایی سازی برنامه پنج ساله تولید و توزیع نفت و گاز در شرکت ملی نفت ایران که با حضور فعال و مداوم وزیر

بیش از ۲۲ میلیارد دلار در طرح‌های مختلف شرکت نفت سرمایه‌گذاری گردید. حدود ۱۰ میلیارد دلار از این میزان سرمایه‌گذاری از محل منابع داخلی و بیش از ۱۲ میلیارد دلار دیگر آن از محل سایر منابع تأمین گردید. صندوق انرژی بانک ملت، ذخایر بانک مرکزی نزد شرکت نیکو، اوراق مشارکت ریالی و ارزی و بالاخره قراردادهای بیع متقابل نقشی اساسی در تأمین نیازهای مالی طرح‌های شرکت نفت ایفاء نمودند.

در این سال به طور میانگین حدود ۱۳۰ دکل خشکی و دریایی در میدین تولیدی، توسعه‌ای و اکتشافی شرکت نفت به کار شبانه‌روزی اشتغال داشتند که به جرأت می‌توان آن را به‌عنوان پویاترین بخش شرکت ملی نفت قلمداد نمود. در رابطه با طرح‌ها و پروژه‌های توسعه‌ای اگر چه با راه‌اندازی تعدادی از واحدهای نمک‌زدائی و برخی پروژه‌های کوچک، توفیقات نسبی حاصل گردید، لیکن اهداف موردنظر برنامه به‌طور کامل محقق نگردید که باید در این زمینه کار با جدیت بیشتری در سال جدید ادامه یابد. سال ۹۰ در سایه الطاف الهی، سالی کم‌حادثه در شرکت ملی نفت ایران بود. گر چه در صنعت گسترده و مخاطره‌آمیزی مانند صنعت نفت با منابع خطرناک متنوع، وقوع حوادث دور از انتظار نیست، لیکن

خوشبختانه حوادث منجر به فوت و اتلاف وقت به حداقل ممکن رسید. از این نظر باید ضمن سپاس از خداوند متعال، از کارکنان زحمتکش و متعهد شرکت ملی نفت ایران که عمیقاً به امر ایمنی اعتقاد دارند، قدردانی نمود.

شرکت ملی نفت ایران با اندوخته‌ای از دست‌آوردهای سال ۹۰ و کوله‌باری از تجربه سالیان گذشته، قدم در راه سال ۹۱ که دومین سال برنامه پنجم است، گذاشته است. تلاش برای تأمین منابع مالی باید ادامه یابد و جذب منابع از آنچه در سال ۹۰ اتفاق افتاد فراتر رود. فراموش نکنیم که میزان سرمایه‌گذاری سال ۹۰، علی‌رغم آنکه رکورد بی‌نظیری در تاریخ صنعت نفت به‌شمار می‌رود، اما فقط در حدود ۶۰ درصد برنامه است. بدین منظور، تنوع‌بخشی به تأمین منابع مالی، با ایجاد جاذبه بیشتر برای سرمایه‌گذاران و تکیه بر منابع ملی، باید مورد اهتمام قرار گیرد. نکته بسیار اساسی در این رابطه، هدایت منابع مالی به سمت طرح‌هایی است که بیشترین تأثیر را در تحقق اهداف برنامه توسعه دارند. افزایش تولید نفت و گاز در برنامه پنج‌ساله پنجم در گرو تکمیل طرح‌های توسعه‌ای است و عملاً جز این راه دیگری وجود ندارد.

هدایت هوشمندانه منابع مالی به سمت

طرح‌های مورد نظر نیازمند اولویت‌بندی طرح‌هاست که می‌باید متعهدانه توسط تمام مدیران شرکت نفت انجام گیرد.

فازهای مختلف پارس جنوبی، به‌ویژه فازهای ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸ و ۱۲، در رأس این طرح‌ها قرار دارند. پروژه‌های نگهداشت و افزایش توان تولید در شرکت‌های ملی مناطق نفتخیز جنوب، شرکت نفت فلات قاره و شرکت نفت مناطق مرکزی، از نظر تأمین منابع مالی باید در اولویت قرار داده شود. همچنین پروژه‌های جمع‌آوری گازهای همراه و جلوگیری از سوزانده شدن گازها باید مورد توجه ویژه قرار گیرند. سوزانده شدن میلیون‌ها متر مکعب گاز در روز، در عصر ارزشمندی انرژی، شایسته شرکت ملی نفت نیست. سرمایه اصلی شرکت ملی نفت، نیروی انسانی کوشا، متعهد و فرهیخته این سازمان است. این زنان و مردان سخت‌کوش و وفادار در مقاطع تاریخی مهم نشان داده‌اند که مهمترین سرمایه کشور و صنعت نفت هستند. ایجاد محیطی پویا و رقابتی در سایه شایسته‌سالاری و همچنین توجه به خواست‌ها و ایده‌های آنان، این خانواده بزرگ را بیش از پیش متحد می‌سازد تا با عزمی راسخ در این مقطع حساس تاریخی و در سالی که شاخصه آن توجه به منابع کار و سرمایه ملی است، نقش خویش را ایفاء نماید.